

Petrus – als graan gezeefd

Lezen: Marcus 8:27-34 en Lucas 31-34

Het over en uit! Drie jaar lang was hij – Simon, de zoon van Johannes - met rabbi Jezus en zijn leerlingen door het hele land van Judea en Galilea getrokken. Vanaf het begin is hij erbij geweest. Geboeid, geroepen door deze bijzondere rabbi uit Nazaret. Rotsvast was zijn geloof in Jezus, om jaloers op te worden. Maar wat is er van dat geloof van Simon Petrus overgebleven? Is de graftuin nu het einde van zijn reis met de Meester?

Petrus' hoop op een nieuwe wereld ligt na Goede Vrijdag in duigen. Zijn verwachting van een Koninkrijk van God op aarde is met Jezus begraven achter een grote ronde grafsteen. Het is voorbij. Over en uit! De Joodse geestelijke leiders hebben uiteindelijk toch hun zin gekregen. Ze hebben zijn Meester definitief het zwijgen kunnen opleggen. En de Romeinse stadhouder Pontius Pilatus heeft met zijn ambtelijk zegel en een peloton soldaten zijn graf voorgoed vergrendeld. Het is voorbij!

Hoe zou Simon Petrus zich gevoeld hebben die Stille Zaterdag in Jeruzalem? Ontgoocheld? Ontroostbaar? Schuldig? Verloren?

Hoe anders was het toen ze samen waren, daar in het noorden van Galilea, bij de bronnen van de Jordaan. Daar vraagt rabbi Jezus zijn leerlingen op de man af: 'Wie zeggen jullie dat Ik ben?' Petrus, rap van tong en woordvoerder van de leerlingen, ja hij weet het wel. Rabbi Jezus uit Nazaret: 'U bent de Messias! U bent de langverwachte Koning waarvan de profeten hebben gesproken. U bent de door God aangewezen en gezalfde Redder die Gods Koninkrijk op aarde zal vestigen.' Simon Petrus is er zeker van. Hij gelooft er rotsvast in. Maar hoe vreemd en onverwacht is Jezus' reactie op Petrus' antwoord. De Meester heeft het ineens over lijden, verworpen worden, gedood worden en opstaan uit de dood. Dat is heel wat anders dan een koning die met veel pracht en praal langs de dorpen en steden van Israël zal gaan. Geen zegetocht naar Jeruzalem, maar een lijdensweg. Een Via Dolorosa die zal eindigen in een doodlopend graf.

Dat wil er bij Petrus niet in. 'Een lijdende Koning? De Mensenzoon die sterft?' Petrus verzet zich uit alle macht tegen die gedachte. Hij neemt de Meester apart en wijst Hem fel terecht. Maar als een wesp gestoken draait rabbi Jezus Zich om en wijst op zijn beurt zijn meest toegewijde leerling hard terecht: 'Ga terug, achter Mij, Satan! Je denkt niet aan wat God wil, maar alleen aan wat de mensen willen.'

De vlijmscherpe woorden van rabbi Jezus hebben bij Petrus een onuitwisbare indruk achter gelaten. In Petrus ziet Jezus Satan voor Zich staan. Satan die zijn uiterste best doet om Jezus af te houden van de weg van het lijden en de verzoening met God. Na Judas Iskariot gebruikt Satan nu Petrus, de rotststeen. Hij wordt in de handen van Satan tot een steen des aanstoots. Een obstakel op de weg naar het kruis. Nog maar een paar dagen geleden had rabbi Jezus zijn leerlingen hiervoor nogmaals gewaarschuwd. 'Satan zal komen. Hij zal jullie opeisen. Hij zal jullie als graan zeven.' 'Hij zal jullie geloof op de proef stellen!' Satan is er steeds op uit om mensen hun geloof te laten verliezen. Zo is hij ook bezig met de leerlingen van Jezus. In het bijzonder met Petrus, die met zijn rotsvaste geloof in de Messias, altijd het hoogste woord heeft. Maar wat is er – na Goede Vrijdag - van dat geloof van Simon Petrus overgebleven?

Zo zien we Petrus op deze Stille Zaterdag: Verslagen en verloren, twijfelend en aangevochten. Hoe moet het nu verder? Met dat Koninkrijk van God? Met dat eens zo rotsvaste geloof van Jezus' meest trouwe leerling?

Gelukkig klinken ook nu die woorden van de Meester. Woorden die een geweldige belofte en een opdracht in zich hebben: 'Maar ik heb voor je gebeden opdat je geloof niet zou bezwijken. En als jij eenmaal tot inkeer bent gekomen, moet jij je broeders sterken.'

Een belofte en een opdracht. In de duisternis van de vertwijfeling en de aanvechting is de Meester biddend bij ons. Dat heeft Hij Petrus en al zijn volgelingen beloofd. En een opdracht: Versterk elkaar in het geloof! Zoek elkaar op. Bidt met en voor elkaar. Samen sta je sterk. Morgen wordt het immers Pasen!